Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 905
Joi 27 decembrie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

Spre succese tot mai mari

Pregătiri pentru întocmirea planurilor de producție în gospodăriile colective din raionul Săveni

Raionul Săveni este unul din raioanele regiunii Suceava în a cărui economie sectorul agricol are rolul predominant. Sîntem în perioada unor evenimente importante în viața gospodăriilor colective — întocmirea dărilor de seamă asupra activității anului de producție ce-l încheiem și pregătirea planurilor de producție pe anul viitor. Comitetul raional de partid și, sub îndrumarea sa, consiliul agricol raional, sprijină îndeaproape cele 51 de gospodării colective din cuprinsul raionului pentru ca acestea să-și stabilească prin planurile de producție sarcini mobilizatoare de a căror realizare depind continua întărire economico-financiară a lor și creșterea valorii zilei-muncă.

Așezat în nordul Moldovei, în plină zonă de silvostepă, raionul Săveni are condiții deosebit de prielnice dezvoltării culturii cerealelor și creșterii animalelor de producție. Colectiviștii de aici și-au însușit o bună experiență în munca colectivă și obțin rezultate bune. Chiar în condițiile climatice deosebit de neprielnice din acest an, gospodăriile colective din raion au obținut asemenea producții care le situează printre unitățile fruntașe din regiune.

Pe baza unei analize minuțioase și prin generalizarea experienței unităților fruntașe în cultura plantelor de cîmp, se prevede ca în anul 1963 gospodăriile colective din raion să obțină în medie la hectar producții mai mari decît cele realizate în anul acesta.

În această perioadă pregătitoare aprobării planurilor de producție, colectiviștii, sub îndrumarea organizațiilor de partid, stabilesc măsurile ce trebuie luate pentru realizarea de producții mari. De multă atenție se bucură creșterea fertilității solului prin aplicarea de îngrășăminte organice. Dezvoltarea în toate unitățile a creșterii animalelor de producție, a creat condiții pentru obținerea unor cantități sporite de gunoi de grajd fapt care, la rîndul său, face cu putință fertilizarea în primăvara viitoare a peste 9.000 hectare teren arabil. În același scop se preconizează măsuri pentru prepararea și folosirea compostului, colectarea și folosirea integrală a urinii de la grajduri.

Paralel cu creșterea producțiilor la hectar, în aproape toate gospodăriile colective vor fi date circuitului agricol suprafețele de teren încă nevalorificate. În unități au fost identificate peste 1.200 de hectare ce vor fi date în cultură în anul viitor. Aceasta se va realiza prin defrișarea fîșiilor de mărăcinișuri, scoaterea unor vii hibride bătrîne, a pomilor răzleți, precum și prin desțelenirea unor suprafețe de fînețe și izlazuri slab productive, intercalate în terenul arabil.

Multe gospodării colective, printre care cele din Sîrbi, Vlăsinești, Săveni și altele, au obținut în acest an importante venituri suplimentare, prin folosirea culturilor intercalate. De aceea este firesc interesul pe care gospodăriile colective din raion îl dovedesc față de o asemenea măsură care asigură folosirea mai chibzuită a terenului. În anul viitor, pe toată suprafața destinată culturii porumbului pentru boabe, 19.100 de hectare, se va cultiva intercalat fasole, iar parțial, pe suprafața de 7.100 de hectare, în terenurile cele mai fertile, va fi cultivat și dovleacul.

În anul viitor va continua să se dezvolte puternic în gospodăriile colective din raion sectorul creșterii animalelor de producție. În stabilirea cifrelor de plan pe 1963, gospodăriile pornesc de la rezultatele demne de subliniat obținute în acest an, cînd efectivele de taurine, spre exemplu, au crescut cu peste 5.000 de capete, iar producția de lapte pe cap de vacă furajată a ajuns la peste 2.300 litri. Preocuparea colectiviștilor spre dezvoltarea sectorului zootehnic este dovedită și de faptul că ei au acordat o deosebită atenție reținerii din prăsilă proprie a tineretului femel. Acest fapt dă putință gospodăriilor colective ca în anul viitor să treacă la turma de bază, numai la specia taurine, de pildă, circa 4.000 de juninci.

Dar cultura cerealelor și creșterea animalelor nu sînt firește, singurele sectoare de producție ale gospodăriilor colective de aici. Unitățile din apropierea principalelor căi de acces spre fabrica de zahăr din Bucecea și-au propus să cultive și sfeclă de zahăr pe importante suprafețe. După cum alte gospodării cu condiții prielnice vor cultiva in pentru ulei, cînepă, soia și alte plante tehnice aducătoare de mari venituri.

Sînt puse în exploatare și vor fi mult dezvoltate alte surse de venituri care au constituit îndeletniciri tradiționale ale țăranilor din această parte a țării: albinăritul și piscicultura. Pe terenurile neprielnice culturii plantelor, multe gospodării colective au amenajat iazuri și heleștee. Pe lîngă veniturile realizate din vînzarea peștelui, prin folosirea cît mai chibzuită a acestor amenajări, gospodăriile obțin și un alt avantaj. Aici se pote crește cu cheltuieli minime un mare număr de păsări de apă. Numeroase gospodării colective ca cele din Zoițani, Aurel Vlaicu, Borzești, Mitoc, Negreni și altele își profilează sectorul creșterii păsărilor pe rațe și gîște, astfel că palmipedele vor reprezenta în 1963 aproape jumătate din cele 150.000 de păsări

T. OPREA

(Continuare în pag. a 4-a)

XV — În întîmpinarea ANIVERSĂRII REPUBLICII

1947 — 1962

În vie și livadă

Dornici să întîmpine marea sărbătoare ce se apropie, ziua Republicii, cu succese cît mai de seamă în muncă, membrii celor două brigăzi viti-pomicole ale gospodăriei colective „Drumul lui Lenin" din satul Mîrleanu, regiunea Dabrogea, desfășoară o rodnică activitate. Astfel, după ce au strîns aracii, ei au trecut la îngropatul vițelor pe întreaga suprafață de 120 de hectare cu vie nobilă, executînd lucrări de cea mai bună calitate. De asemenea, au fost recoltate din școala de vițe și stratificate într-o cameră corespunzătoare coardele necesare noilor plantații ce se vor efectua în primăvară, pe terase special amenajate.

Cu aceeași vrednicie se lucrează și în livada gospodăriei. În afară de curățiri, o atenție deosebită se dă protejării pomilor tineri împotriva rozătoarelor, prin manșonarea acestora, lucrare care este pe terminate.

GHIȚĂ GH. ION
corespondent

În cinstea zilei Republicii, mecanizatorii de la S. M. T.-Costești, regiunea Argeș, au intensificat în utimele săptămini întrecerea socialistă la reparația utilajului agricol. În fotogragrafie: mecanicii Marin Tuțulan și Gheorghe Sîrbu, lucrînd la reparația unui tractor.

Sfîrșit de an în gospodăria colectivă înseamnă prilej de mare bucurie. Iată, în fotografie, colectiviști din comuna I. C. Frimu, raionul Lehliu, care au muncit cu hărnicie pentru întărirea gospodăriei, pentru dezvoltarea avuției obștești, primind o parte din banii ce li se cuvin pentru munca lor din 1962.

Pe ogoarele raionului nostru

GHEORGHE JIPLEA
vicepreședinte al consiliului agricol raional Balș, regiunea Oltenia.

Marile prefaceri revoluționare înfăptuite în cei 15 ani de la proclamarea Republicii Populare Romîne se reflectă și în viața colectiviștilor din raionul Balș. Așezat în partea de est a Olteniei, acest raion dispune de o însemnată suprafață arabilă pe care se cultivă grîu, porumb, floarea-soarelui, plante de nutreț, legume etc. Spre nordul raionului, există numeroase terenuri în pantă, favorabile plantărilor de vii și pomi fructiferi.

In anul acesta, cu toate condițiile climatice neprielnice, producțiile obținute de gospodăriile agricole colective din raionul nostru au fost aproape duble față de media realizată pînă la colectivizare. Astfel, gospodăria colectivă din comuna Mărgăritești a obținut pe toată suprafața o producție de 3.600 de kg. porumb boabe la hectar, iar pe unele suprafețe peste 4.000 de kg. boabe la hectar.

O atenție deosebită acordă colectiviștii din raionul nostru măririi suprafeței arabile. In acest scop, în fiecare gospodărie colectivă s-au constituit comisii, care au identificat încă din toamnă terenurile slab productive, pîlcurile de tufărișuri și mărăcinișuri etc. Cu sprijinul sfaturilor populare comunale și sub îndrumarea organizațiilor de partid, colectiviștii au reușit să identifice peste 65 de hectare cu tufărișuri și mărăcinișuri, defrișînd pînă acum peste 40 de hectare. De asemenea, colectiviștii au defrișat pîlcurile de păduri de pe 300 de hectare iar în prezent, deși a căzut zăpada, ei lucrează la scoaterea buturugilor.

Paralel cu aceste lucrări, colectiviștii din raionul Balș au pornit o acțiune intensă pentru defrișarea viilor hibride și înlocuirea lor cu vii nobile. La această dată avem defrișate peste 75 de hectare vii hibride, din cele 185 de hectare ce urmează a se planta în primăvară.

Alături de cele 185 de hectare de vie, pe versanții dealurilor din comunele Iancu Jianu, Bobicești, Moruglav, Balș, Pielești etc, s-a început în toamnă și se va continua în primăvară plantarea unei suprafețe de peste 400 de hectare cu pomi fructiferi. Colectiviștii au hotărît ca în zilele mai călduroase ale iernii, paralel cu desfundatul, să se continue și făcutul gropilor. Cei aproape 160.000 de pomi, vor fi plantați numai în terase, pe terenurile slab productive, neprielnice culturilor cerealiere.

O acțiune importantă care are loc în aceste zile în raionul Balș este întocmirea planurilor de producție pe 1963 în gospodăriile colective și pregătirea dărilor de seamă. Pînă la această dată, au fost ținute adunările de dări de seamă în 14 gospodării colective mici care s-au unificat în 7 gospodării mai mari și puternice. In aceste unități au fost definitivate și planurile de producție pe anul 1963. In restul de 22 de gospodării colective, planurile de producție sînt întocmite, ele urmînd să fie discutate în adunări generale ale colectiviștilor în următoarele zile.

In toamna aceasta, gospodăriile agricole colective din raion, au depus o muncă intensă pentru a termina la timp toate lucrările de sezon. Astfel s-a reușit să se execute arături adînci de toamnă pe o suprafață de 16.000 de hectare și să se încorporeze sub brazdă, o dată cu arătura, 8.500 de tone de gunoi de grajd. In felul acesta gospodăriile agricole colective au pus baze trainice producțiilor anului viitor.

Colectiviștii din raionul Balș întîmpină a 15-a aniversare a Republicii noastre, hotărîți să nu precupețească nici un efort pentru întărirea și dezvoltarea gospodăriilor colective, chezășie a belșugului și bunăstării lor.

Muncitorii de la gospodăria de stat Richiș, regiunea Brașov, s-au angajat ca, în cinstea zilei de 30 Decembrie, să termine lucrările de amenajare a terenurilor situate în pantă și desfundate, în vederea plantării lor cu viță de vie. În fotografie: un aspect din timpul lucrului.

Fertilizează solul

Și acum, în zilele de iarnă, majoritatea colectiviștilor din raionul Vînju Mare, regiunea Oltenia, se preocupă intens de fertilizarea solului pe parcelele unde se va însămînța în primăvară porumbul pentru boabe, porumbul siloz, floarea-soarelui sau cartofii, știind din proprie experiență că de această acțiune depinde în bună măsură dobîndirea unor producții sporite la ha. Colectiviștii din Flămînda, de pildă, care au îngrășat o suprafață de 20 de hectare au obținut în acest an 6200 kg porumb la hectar, cei din Gruia — 5250 kg pe 40 de hectare, iar cei din Devesel — 4600 kg în medie la ha pe 60 de hectare.

Intensificînd această acțiune în cinstea zilei de 30 Decembrie, membrii G.A.C. Oprișor au transportat la cîmp în ultimele 2 săptămîni peste 1200 tone de îngrășăminte naturale. De asemenea, G.A.C. Corlățel a fertilizat 80 ha de teren.

Însemnate cantități de îngrășăminte naturale au fost transportate la cîmp și de către colectiviștii din G.A.C.-urile Almăjel, Vlădaia și altele.

I. PERȘINARU
corespondent

Pregătiri pentru viitoarea campanie agricolă

Conducerea gospodăriei agricole de stat din Sîntămărie-Orlea, raionul Hațeg, regiunea Hunedoara, a luat din vreme măsuri în vederea pregătirii campaniei agricole de primăvară. Astfel, în atelierul mecanic al acestei unități se duce o intensă activitate. Pînă acum au fost reparate 4 tractoare și 6 semănători. În afară de aceasta, au fost trimise la Uzina de reparații Sibiu 3 tractoare pentru reparație capitală.

Muncitorii din sectorul mecanic al gospodăriei s-au angajat ca în cinstea celei de a 15-a aniversări a Republicii să repare 70 la sută din utilajul necesar muncilor de primăvară.

NICU SBUCHEA
corespondent

Din resurse locale

Membrii gospodăriei agricole colective „Filimon Sîrbu" comuna Maltezi, raionul Fetești, au construit o maternitate de scroafe a 75 de capete folosind numai materiale din resurse locale.

Folosirea materialelor de construcții locale precum și munca patriotică a colectiviștilor au adus gospodăriei o economie de 45.000 de lei.

La această lucrare s-au evidențiat colectiviștii Vasile Gh., Petrache Mihăiță, Năstase Petcu, Ion Dumitrașcu.

ION DANCIU
corespondent

Într-o comună ca multe altele

Am fost de mai multe ori în ultimii ani în comuna Ciorăști din regiunea Ploiești. Prima dată, am fost găzduit în casa colectivistului Ion Vasilache, casă nouă, cu cinci camere — luminate electric, bine mobilate, cu preșuri de lînă pe jos. La vre-o douăzeci de metri de casa cea nouă, se află alta veche, cea „bătrînească", aplecată parcă într-o parte, cu pereții de lut, acoperită cu draniță înnegrită de vreme.

În cele patru sate ale comunei Ciorăști am întîlnit în multe ogrăzi acest tablou: case vechi și case noi. Bătrînul Constantin Știrbei, trecut de 80 de ani, îmi spunea că oamenii le păstrează pe cele vechi tocmai spre a dovedi nepoților în ce fel au trăit ei odinioară.

Semnificativ mi s-a părut însă faptul că oamenii nu mai insistă în discuții asupra vieții lor din trecut. În schimb, nu ostenesc să-ți arate cum trăiesc azi, ce au reușit să înfăptuiască îndeosebi din 1952, cînd a luat ființă în comună gospodăria colectivă „Iosif Rangheț".

Președintele gospodăriei, tov. Ion Coman, după ce mi-a arătat noul sediu al gospodăriei construit anul acesta, a ținut să mă conducă în fața unui panou pictat în culori și așezat în apropierea căminului cultural — panou în care — în comparație cu anul 1953, erau redate o serie de cifre elocvente în ce privește nivelul de trai al colectiviștilor. Între altele am reținut că dacă în 1953 în comună nu exista nici un aragaz, azi numărul posesorilor de aragaze se apropie de 400; dacă în 1953 în cele 4 sate ale comunei abia erau vreo 10 mașini de cusut, azi numărul acestora a sporit la peste 100. Panoul redă în detaliu și numărul bicicletelor, motocicletelor, aparatelor de radio...

În apropierea gării, pe un platou lipsit pînă și de vegetație înainte vreme, — am nimerit într-un adevărat complex construit în anii din urmă: 14 grajduri, puiernițe, ateliere, remize, garaje, turn de apă... Magaziile și pătulele gemeau de bucate, fiindcă și anul acesta — în condiții mai grele de climă — aplicînd cu grijă regulile agrotehnice, „milionarii" din Ciorăști au obținut recolte foarte bune de grîu, porumb, floarea-soarelui, legume, pepeni, struguri — și producții la fel de bune de lapte, lînă, și altele din sectorul zootehnic, cu care se mîndresc.

Este firesc că atunci cînd vorbesc despre rezultatele muncii lor, oamenii folosesc în mod obișnuit cifre care te uimesc. Ei le rostesc însă calmi, cu simplitate, ceea ce dovedește că s-au obișnuit cu recolte bogate și, bineînțeles, cu venituri mari.

Împreună cu inginerul Constantin Andrei și cu secretarul organizației de partid din gospodărie, Naomică Togan, am vizitat aproape tot perimetrul gospodăriei. Am vizitat apoi comuna.

Ce exista înainte aici? Prin 1943, la Ciorăști nu erau decît cîteva cîrciumi, o moară a bogătanului Ghiță Bondrea, și o școală veche cu cîteva clase.

Acum?

În comună întîlnești agenție C.E.C., farmacie, casă de nașteri, dispensar, secție a S.M.T.-ului Sihlea, cu zeci de mașini agricole rînduite sub remize, dispensar veterinar, stație de radioficare, magazine noi ale cooperativei.

Am stat de vorbă mai îndelung și cu tov. Gh. Mitu, directorul școlii elementare. Prin 1938, la Ciorăști funcționau doar 6 cadre didactice. Azi, la școlile din comună sînt 23 de profesori și învățători. În 1937, în cataloagele școlii erau înscriși 180 de elevi, dar la cursuri nu veneau nici un sfert din aceștia.

În 1962, la școala din Ciorăștii Noi, frecventau cursurile 453 de elevi, iar la cele din satele Spătăreasa și Codrești alți 132. Deci aproape 600. La cursul seral de 8 clase, urmează încă 70 de colectiviști.

Numeroși tineri din Ciorăști, ca urmare a condițiilor create de partid și guvern, au urmat diferite școli și s-au înapoiat în comuna lor, pentru a contribui la înflorirea ei. Printre aceștia se numără tehniciana sanitară Ioana Radu, directorul școlii Gh. Mitu, învățătorii Iordache Iorga și Gheorghe Anghelache, educatoarea Paraschiva Balaș, contabila Maria Mitu și mulți alții. Alți fii ai colectiviștilor au devenit ingineri, ofițeri, profesori.

... Am asistat într-una din seri, la un film prezentat la cinematograful căminului cultural. Sala era arhiplină. Se aflau aici nu numai tineri și vîrstnici, ci și bătrîni trecuți de 75 de ani, ca Ion V. Ștefan și Constantin Știrbei.

Colectiviștii s-au obișnuit să vină însă la căminul cultural nu numai la spectacolele cinematografice, ci și la conferințe, seri de calcul sau la reprezentații date de brigada artistică de agitație.

Mai e de mirare că zeci și zeci de colectiviști s-au obișnuit să cumpere cărți, să-și formeze biblioteci personale, să studieze, însetați de noi cunoștințe?

— Trăiam ca niște cîrtițe, iar azi, în anii Republicii, am devenit oameni luminați și ne străduim să învățăm mereu cît mai multe, mi-a spus tov. Naomică Togan, secretarul organizației de partid din gospodărie. De la întunericul de ieri, la lumina și bunăstarea de azi, este un mare salt pe care noi l-am făcut în cei 15 ani luminoși ai Republicii noastre dragi.

Erau cuvinte spuse din inimă, ce dovedeau imensa bucurie a acestor oameni de a trăi zile cu adevărat fericite.

AL. RAICU

Cu simț gospodăresc

Norme de muncă bine chibzuite, pe măsura condițiilor de lucru și a priceperii colectiviștilor

Se înserase de-a binelea cînd am sosit la sediul colectivei din satul Nicolae Fleva, raionul Rm. Sărat. Ferestrele puternic luminate mi-au dat dintr-un început indicii sigure că voi găsi cu cine să stau de vorbă la gospodărie. Într-adevăr, nu m-am înșelat. In biroul președintelui am aflat o mulțime de oameni. Erau acolo membrii consiliului de conducere, brigadierii, șefii de echipă, colectiviști fruntași din toate sectoarele de activitate. Se continuau cu însuflețire discuțiile începute de cu ziuă. Fiecare problemă se analiza pe îndelete, chibzuit, organizat, așa cum, de altfel, se procedează de fiecare dată cînd colectiviștii din Fleva se adună să discute lucruri importante. Și de bună seamă că fixarea normelor de muncă, operație pe care o făceau cei prezenți, constituie una dintre problemele cele mai importante. De ea depinde întocmirea unui bun plan de producție, folosirea chibzuită a fondului de zile-muncă.

— Eu cred — își dădea tocmai cu părerea colectivistul Ion Croitoru, că la cultura porumbului pentru boabe cheltuim prea multe zile-muncă. Și asta, pentru că unele norme de lucru sînt prea mici, nu mai corespund condițiilor în care lucrăm, priceperii noastre. Să luăm, de exemplu, recoltatul. În 1962, gospodăria a prețuit recoltatul a 400 kg de porumb cu 1,25 zile-muncă. După cum cu toții ne-am putut da seama, cultivînd porumb dublu-hibrid, care leagă știuleți mai mari, culesul a 400 de kg de porumb cere muncă și timp mai puțin ca în alți ani, cînd cultivam soiuri sau populații locale. De aceea, propun să se mărească norma de lucru la cules de la 400 la 500 kg., pentru o retribuție de 1,25 zile-muncă.

Rînd pe rînd au luat apoi cuvîntul comuniștii Coman Stanciu, Iordache Piciorus, Vasile Popa și mulți alți colectiviști care au susținut propunerea lui Ion Croitoru. Rezultatul: comisia constituită pentru așezarea normelor a stabilit ca la lucrarea din categoria a III-a, recoltat porumb, norma de muncă să fie de 500 kg.

S-a trecut apoi la fixarea normelor la celelalte lucrări privind cultura porumbului. La tăiat cocenii, încărcat în car și transportat etc. Considerînd că la lucrarea încărcat coceni în car, norma de 6.000 kg. folosită anul acesta este necorespunzătoare, comisia a hotărît să se mărească la 7.000 kg pentru 1,25 zile-muncă.

Pe baza normelor revizuite, tov. Titus Ivănescu, inginerul agronom al gospodăriei, a întocmit apoi devizul de lucrări la cultura porumbului pentru boabe. Calculînd necesarul de zile-muncă pentru fiecare lucrare în parte, a reieșit că prin revizuirea normelor, în 1963 la această cultură se vor cheltui 37,98 zile-muncă la hectar, față de 43 cîte s-au consumat anul acesta.

După fixarea normelor la porumbul pentru boabe au fost luate în discuție cele privind lucrările la porumbul pentru siloz. De bună seamă că o bună parte din lucrările de la această cultură sînt la fel cu cele de la cultura pentru boabe. S-au făcut totuși și aici unele modificări. Colectivistul Dumitru Enache, bunăoară, șef de echipă, a propus că la tocatul și tasatul în gropi al porumbului siloz, norma să fie modificată, și anume, să se dea 1,25 zile-muncă pentru 4.000 kg de porumb tocat și presat, și nu pentru 3.000 kg. cît a fost pînă anul acesta.

— Însilozarea furajelor, spunea el, este o metodă nu prea veche pentru gospodăria noastră. Cu toate acestea, în cei cîțiva ani care s-au scurs de cînd însilozăm furaje, oamenii au reușit să-și însușească și să stăpînească bine tehnica acestei lucrări. Pe de altă parte, nici mașinile de tocat nu mai sînt cele de acum cîțiva ani. Ele au o capacitate mai mare de lucru. Tocmai de aceea, eu consider că ar fi bine să mărim norma de muncă la această lucrare, a conchis șeful de echipă.

Discutată și de ceilalți colectiviști, propunerea lui Dumitru Enache a fost însușită de cei prezenți.

Discuțiile pentru așezarea normelor și întocmirea devizelor de lucrări au durat pînă tîrziu, către miezul nopții. S-au făcut unele schimbări atît la normele din sectorul vegetal, cît și la cele din construcții și sectorul zootehnic. Unele din ele au fost mărite, altele, îndeosebi la muncile mai grele, au fost micșorate. Ceea ce a caracterizat activitatea de stabilire a normelor în cadrul gospodăriei colective din satul Nicolae Fleva a fost simțul gospodăresc al colectiviștilor, grija pentru întărirea rolului zilelor-muncă, pentru o cheltuială cît mai chibzuită a acestora.

— Sîntem convinși, ne-a declarat la despărțire tov. Nichita Chivulescu, președintele gospodăriei, că folosirea cît mai judicioasă a fondului de zile-muncă, atît pentru sectoarele de producție, cît și pentru muncile administrative, va duce la întărirea pe mai departe a gospodăriei noastre. Tocmai de aceea, după cum vedeți, acordăm cea mai mare atenție stabilirii normelor de muncă, planificării cu grijă a consumului de zile-muncă pe fiecare lucrare, cultură și ramură de producție în parte.

V. POMPILIU

Corespondenții ne scriu despre

Viața nouă a satelor noastre

BILANȚ RODNIC

Urmînd cu încredere drumul arătat de partid în comuna noastră a luat ființă în 1950 o gospodărie agricolă colectivă. Muncind cu hărnicie, folosind cu pricepere sprijinul substanțial acordat de statul nostru democrat-popular, noi am putut aplica în producția agricolă metodele cele mai avansate de lucru. Ca urmare, producția medie la hectar a crescut an de an. La porumb bunăoară, am obținut în ultimii 3 ani o producție medie de peste 5.000 kg boabe la hectar. În acest an am realizat, cu toate condițiile climatice neprielnice, cîte 5211 kg porumb boabe la hectar pe 838 de ha. La grîu, producția medie pe ultimii ani depășește 2.200 kg, iar la floarea-soarelui peste 2.100 kg la ha.

Sporirea considerabilă a producției vegetale ne-a permis să dezvoltăm mult creșterea animalelor și să ridicăm productivitatea lor. Fermele noastre de animale adăpostesc în prezent 952 capete taurine, din care 350 de vaci cu lapte, 1500 de porcine din care 180 scroafe (am îngrășat și predat în 1962 peste 2.000 de porci), 2.600 ovine și 5.000 capete păsări matcă. Producția medie de lapte de vacă va depăși 2400 litri în acest an.

Îmbinînd în mod armonios producția vegetală cu cea animală, gospodăria noastră a realizat venituri bănești în fiecare din ultimii ani în jur de 10.000.000 de lei. Fondul de bază a ajuns în acest an la aproape 14.000.000 lei. Valoarea zilei-muncă a crescut de la 20 de lei, cît era în 1958, la aproape 30 de lei în acest an. Numai bani am dat în anul acesta cîte 15 lei la ziua-muncă, față de 5,70 lei cît s-a repartizat în 1958.

O dată cu dezvoltarea gospodăriei, a crescut și nivelul de trai al colectiviștilor. S-a schimbat mult fața comunei. Colectiviștii și-au construit 618 case noi, și-au cumpărat în ultimii ani 520 garnituri de mobilă, 900 aparate de radio, 29 televizoare, 140 de mașini de spălat și alte lucruri trebuitoare. Faptul că numai unitățile cooperației de consum din comună au valorificat mărfuri de larg consum, pînă la 30 noiembrie 1962, în valoare de 18.613.263 lei este semnificativ în această privință.

Fața satului nostru s-a schimbat și prin construcțiile ridicate sau renovate cu ajutorul primit din partea statului nostru democrat-popular și prin munca noastră, a cetățenilor. Avem în comună bibliotecă cu 18.723 volume și peste 2.000 de cititori, cinematograf, unde rulează zilnic filme, școală medie, spital uman, S.M.T.

Viața nouă pe care o trăim este rodul îndrumărilor date de partid, sprijinului acordat de statul nostru, muncii însuflețite depuse de colectiviști pentru continua înflorire a gospodăriei colective.

GHEORGHE GOINA
Erou al Muncii Socialiste, președintele gospodăriei colective din Sîntana, regiunea Crișana.

Realizări de seamă la Smeeni

Ca multe alte sate și comune de pe întinsul patriei noastre, și comuna Smeeni din raionul Buzău și-a schimbat mult înfățișarea, îndeosebi în ultimii 15 ani. În afară de școlile cele noi, în comuna noastră au fost date în folosință numeroase construcții de folos obștesc, cum sînt: spitalul, baia comunală, căminul cultural, moara, numeroase blocuri pentru muncitori etc.

În comuna Smeeni funcționează și o stațiune de mașini și tractoare care aduce o puternică contribuție la sporirea producției în gospodăriile colective.

C. BERESCU

Inima Patriei

Acolo unde crește floare lîngă floare,
Și zilnic se ridică orașe noi, noi sate,
Unde se pîrguiesc întinsele ogoare
O Patrie! eu simt cum inima îți bate.

NICOLAE C. MARIN
activist cultural, membru al cercului literar „Alexandru Vlahuță", Turnu Severin

În comuna Golășei, raionul Brăila, în anii noștri au fost date în folosința țăranilor colectiviști o seamă de edificii. O nouă realizare cu care cei din Golășei se mîndresc e și căminul cultural, care a fost terminat în cinstea aniversării a 15 ani de la proclamarea Republicii Populare Romîne.

A instalat o uzină electrică

În cinstea aniversării Republicii, gospodăria agricolă colectivă „Nicolae Bălcescu" din comuna Satchinez, raionul Sînnicolau Mare, regiunea Banat, a instalat o uzină electrică de 35 kW, care pune în funcție un hidrofor. Acesta trage apă dintr-o fîntînă arteziană care are un bazin cu un debit de cinci vagoane de apă. Bazinul cu motopompă electrică alimentează automat cele șapte grajduri de vaci, trei îngrășătorii de porci, maternitatea de scroafe, moara și lăptăria. La instalarea uzinei și apeductului s-au evidențiat Victor Olero, conducătorul lucrărilor, și colectivistul Iosif Schummer, brigadier, și Pavel Mager.

Noua instalație a gospodăriei agricole colective „Nicolae Bălcescu" din Satchinez — unică în felul ei în raionul Sînnicolau Mare — va aduce însemnate economii bănești.

L. DUNAJECZ

Filmul — un ajutor prețios în munca colectiviștilor

Cînd am ajuns la Zăval, întunericul pusese stăpînire pe împrejurimi. Pe uliți, nici o țipenie de om. În fața căminului cultural era însă mare forfotă. Un grup de colectiviști stătea de vorbă cu tovarășul Ion Pena, directorul căminului cultural.

— Discutam despre un film documentar care a rulat acum cîteva zile la căminul cultural, îmi spune Ion Pena.

— Sînt îndrăgite filmele documentare?

— În special filmele documentare cu caracter agrozootehnic și cele de știință popularizată trezesc un viu interes în rîndul colectiviștilor. Ele prezintă metode utile pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective. De aceea, noi am acordat o atenție deosebită popularizării lor, am organizat și organizăm în continuare discuții pe marginea unor astfel de filme. La programarea filmelor documentare cu caracter agricol ținem seama și de tema lecțiilor ce sînt predate în cadrul învățămîntului agrozootehnic, asigurînd astfel o strînsă legătură între aceste două forme de educație.

— Ați putea să-mi spuneți ce filme documentare au rulat pînă în prezent la căminul cultural și cine sînt cei mai activi colectiviști-spectatori?

— Da. Pînă în prezent colectiviștii noștri au vizionat documentarele agricole: „Îngrășarea porcilor pentru carne", „Combaterea dăunătorilor la culturile de cîmp", „Lucrările de întreținere a culturilor de porumb", „Creșterea puilor de o zi" și altele. Filmele rulează după ce în prealabil s-a făcut prezentarea lor. Asigurînd înțelegerea și cunoașterea filmelor, sala cinematografului se bucură pe zi ce trece de tot mai mulți vizitatori. Printre cei care vizionează activ filmele se numără colectiviștii Stan Dobre, Ion Vașcu, Brăiloiu Vasile și mulți alții.

— În afară de filmele documentare, agricole și de știință popularizată, ce filme mai rulează la dumneavoastră, tovarășe Pena?

— De o mare popularitate se bucură și filmele pentru copii, programele speciale adecvate înțelegerii lor. Unele filme artistice ca „Eroi vii", „Puștiul" și altele, au fost vizionate de foarte mulți copii.

Colectiviștii din Zăval, raionul Segarcea, au îndrăgit de-a binelea filmul; în anii noștri ei au început să vadă în filme un ajutor prețios în munca lor și au desprins din ele multe învățăminte valoroase.

CAROL BORA

În anii regimului democrat — popular, activitatea cultural-artistică a cunoscut o largă dezvoltare și în comuna Godeni, raionul Muscel. Echipa de teatru a căminului cultural din Godeni, de pildă, a participat în acest an la finala bienalei de teatru „I.L. Caragiale" și s-a clasat pe locul al treilea. În fotografie: aspect de la finală.

Un sat din țara Crișurilor

Din cîmpia întinsă a Socodorului, autocamioneta ne poartă, pe un drumeag de țară, către Șiclău, sat așezat în partea de vest a raionului Criș. Iată-ne ajunși. Șiclăul ne apare de la prima vedere ca o așezare de oameni gospodari, harnici, bine rostuiți. Satul are case mîndre și arătoase, magazine mari și bine aprovizionate, o seamă de edificii social-culturale. Ne arătăm admirație față de cele văzute.

— Ehei, ne răspunde tov. Nicolae Nedea, președintele sfatului popular comunal — un om între două vîrste, argintat la tîmple, iute și întreprinzător, veșnic preocupat de treburile obștești — să fi trecut numai cu vreo 15 ani în urmă pe aici, nu cugeți că ai prea avea ce admira. Șiclăul era un sat cropsit ca multe altele, unde sărăcia și mizeria se simțeau la ele acasă. Eliberarea, Republica, Partidul ne-au scos însă la lumină...

Înființată în 1774, comuna Șiclău a cunoscut decenii de-a rîndul exploatarea nemiloasă a grofilor. Nu puțini sînt locuitorii satului care în trecut au trudit zile și nopți pe pămînturile altora pentru a-și putea cîștiga o existență mizeră.

— Dar, ducă-se pe pustie vremurile acelea, continuă președintele sfatului. Să vorbim mai bine de ceea ce este azi. Uitați-vă, în anii regimului democrat-popular în comună s-au ridicat o serie de edificii social-culturale. Imediat după eliberare, în 1945, a luat ființă cooperativa de consum din sat care acum dispune de un magazin universal, aprovizionat cu tot ceea ce ne trebuie, o filială, un bufet, centru de achiziții, sifonărie etc. De asemenea, în 1956, prin grija statului și cu ajutorul locuitorilor s-a făcut electrificarea comunei, iar în 1957 am ridicat un cămin cultural de toată frumusețea, prevăzut cu sală de spectacole, bibliotecă etc. Tot astfel, în sat avem școală de 8 ani unde învață peste 160 de elevi. Locuitorii comunei, înfrățiți în muncă, duc pe an ce trece un trai tot mai îmbelșugat. Este suficient să vă spun că numai în ultimii ani peste 45 de colectiviști și-au făcut case noi, mai bine de 250 și-au instalat lumină electrică, circa 150 și-au cumpărat aparate de radio...

Îl ascult pe tov. Nedea, privesc clădirile frumoase din centrul satului și trăiesc și eu o dată cu cei de aci un sentiment de bucurie și mîndrie. Șiclăul, această comună din țara Crișurilor, a devenit dintr-un sat înapoiat, o așezare bogată și înfloritoare, ca sute și sute de alte asemenea așezări ale patriei noastre dragi, Republica Populară Romînă.

ION COTOI

Lecțiile bine predate atrag pe cursanți

În gospodăriile colective din regiunea Suceava, funcționează un număr de 526 cercuri ale învățămîntului agrozootehnic de masă care sînt frecventate de 26.169 țărani colectiviști. De asemenea, în cadrul căminelor culturale s-au organizat un număr de 364 cicluri de conferințe pentru țăranii colectiviști necuprinși la învățămîntul agrozootehnic de 3 ani, care au atras un număr foarte mare de colectiviști. Conferințele sînt însoțite de jurnale documentare, filme, diafilme și programe artistice.

În gospodăriile de stat din regiune funcționează 32 cercuri care cuprind 988 cursanți; în S.M.T.uri 10 cercuri cu 785 de mecanizatori, iar la stațiunea experimentală de cercetări agricole Suceava, 7 cercuri care cuprind un număr de 172 cursanți.

Din verificările pe teren asupra desfășurării cursurilor s-a putut constata că acolo unde lectorii predau lecții atractive, vorbesc pe înțelesul cursanților și-i ajută să înțeleagă anumite lucruri, numărul cursanților a sporit mereu de la o lecție la alta. Așa stau lucrurile la cercul de cultura plantelor de la gospodăria colectivă Adîncata-Suceava, (lector inginer Eremia Niculae).

La cercul pentru cultura plantelor de la gospodăria colectivă din Tudora, raionul Fălticeni, unde este lector inginerul Novac Narciz, au fost planificați 55 de cursanți, dar au cerut să mai fie înscriși încă 25 țărani colectiviști. Asemenea exemple mai pot fi date și de la cercurile din Ipotești, lector inginer Axinia Crețu, din comuna Salcea și altele.

I. MARȚOLEA

Pe meleaguri sighișorene

Colind, în calitatea ce o am, de mulți ani meleagurile raionului Sighișoara. An de an aceste meleaguri oferă călătorului un tablou în care noul ia tot mai mult locul vechiului. Alături de străvechile cetăți, poți vedea fabrici mari în plină dezvoltare, unități agricole socialiste înfloritoare. Pretutindeni, la orașe și sate, viața nouă, socialistă, clocotește din plin. Ea este rodul luptei partidului nostru, rodul puterii populare, al anilor luminoși ai Republicii noastre dragi.

Azi și pe meleagurile sighișorene, traiul oamenilor muncii este fundamental schimbat. În locul fostelor făbricuțe rudimentare s-au dezvoltat întreprinderi mari dotate cu mașini și utilaje moderne, cum sînt „Nicovala" și „6 Martie". În ultimii ani a fost dat în folosință marele Complex industrial de faianță și sticlă, au luat ființă noi întreprinderi ca: „7 Noiembrie", „Tîrnava", „I.C.I.L.", Topitoriile de in din Albești și Dumbrăveni etc.

Profunde transformări au avut loc și în viața satelor. Pe ogoarele înfrățite ale G.A.C.-urilor, țăranii dobîndesc an de an, cu sprijinul mecanizatorilor din S.M.T., recolte tot mai bogate.

Drept urmare a dezvoltării și întăririi unităților agricole socialiste, viața oamenilor muncii de la sate devine tot mai îndestulată și luminoasă. Numai în ultimii ani, colectiviștii din raionul nostru și-au ridicat aproape 1.500 de case noi. În raion funcționează o casă raională de cultură, un muzeu, 22 cinematografe, 48 cămine culturale, numeroase biblioteci care dispun de un număr de peste 73.000 de volume. În cele 3 școli medii, 49 școli de 8 ani și 3 școli profesionale învață circa 11.000 elevi; numărul cadrelor didactice a crescut de la 560 în 1948, la aproape 800 în 1962. În anii puterii populare au fost construite în satele raionului 28 noi săli de clasă. Numărul paturilor în unitățile sanitare a crescut, față de anul 1955, de la 546 la 612. În anii noștri, au fost amenajate în raion 13 case de naștere și 16 dispensare medicale sătești; numărul cadrelor medico-sanitare a crescut de la 347 în 1955, la 458 în 1962.

Unitățile agricole de stat din raion dispun de numeroase mașini și tractoare, iar numărul lor e în continuă creștere. Față de 1949, volumul de lucrări executate de S.M.T.-ul din raion a crescut de peste 5 ori. Totodată fondul de bază al G.A.C.-urilor s-a ridicat la începutul anului 1962 la peste 44,5 milioane lei. Efectivul de animale al gospodăriilor colective la 1 decembrie a.c. cuprindea aproape 11.000 taurine, din care peste 3.500 vaci, peste 8.100 porcine și aproape 17.500 ovine. Anul acesta, colectiviștii au ridicat încă 12 grajduri mari pentru taurine, 16 adăposturi pentru porci, 16 saivane etc.

În anii ce urmează raionul nostru va cunoaște o mare dezvoltare, atît pe tărîmul industriei, cît și al agriculturii. Se vor înălța noi obiective industriale, în G.A.C.-uri se vor ridica noi construcții, va spori simțitor numărul de animale, cu un cuvînt se va dezvolta tot mai mult proprietatea obștească.

MARIN DUȚESCU
directorul S.M.T.-ului Sighișoara, regiunea Brașov

Casa agronomului din Cluj și-a început activitatea

În primele zile ale lunii decembrie, la Casa agronomului din Cluj a început instructajul primilor cursanți din agricultura socialistă a regiunii Cluj, în probleme de combatere a eroziunii solului, de îndiguiri, desecări și irigații.

Cursurile, la care participă un număr de 80 de brigadieri și vicepreședinți din G. A. C., au ținut 11 zile, în care timp au predat lecții specialiști de la O. R. P. O. T. și O. R. I. F.-Cluj, urmate de lucrări practice și seminarizare. În fiecare seară lectorii discută la clubul Casei agronomului cu participanții la instructaj asupra lecțiilor predate în ziua respectivă.

Consultațiile de la club s-au dovedit a fi foarte utile și necesare, chiar din prima seară de consultații.

Cei prezenți la cursuri au ridicat o serie de probleme în legătură cu eroziunea solurilor degradate, cu valorificarea suprafețelor afectate de deplasări de teren, plantarea pomilor pe terenurile erodate, înființarea de vii terasate, inventarierea terenurilor neproductive etc.

I. RESMERIȚĂ

Brigada științifică a poposit în sat

Pentru colectiviștii din comuna Luigi Călugăra din raionul Bacău, una din duminicile acestei luni a constituit o adevărată sărbătoare. În sat a poposit brigada științifică alcătuită din medici și profesori.

...Ora 10 dimineața. Sala școlii de 4 ani s-a umplut de localnici. Apoi, rînd pe rînd membrii brigăzii științifice vorbesc despre „Situația internațională actuală", „Probleme medicale", „Zborul în Cosmos" precum și despre alte noutăți de știință și tehnică. Mulți dintre colectiviștii aflați în sală au pus întrebări pe marginea celor prezentate.

T. STANCIU

După terminarea fiecărei lecții din cadrul cercului agrotehnic organizat la gospodăria colectivă din Grănicești, regiunea Suceava, cursanții s-au obișnuit să stea de vorbă cu lectorul în legătură cu cele expuse. În fotografie: tov. ing. Gh. Martiuc discutînd cu un grup de cursanți fruntași la învățătură.

Cîte nu poți învăța la cerc

Pe uliță coboară fulgi grei ca niște ciucuri. Ludovic Horvath, cu o tașcă de piele la el, pășește apăsat, cu barba îndesată-n piept. Vîntul îi biciuie obrajii. Din urmă îl ajunge un om scund, cu o căciulă turtită pe cap.

— La școală te duci?

— Acolo.

Merg agale forfecînd zăpada cu pașii. Merg o bucată de vreme în tăcere. Pînă la urmă cel scund, preocupat pe semne de ceva, sparge gheața.

— Și, zi, învățați multe acolo?

— Învățăm.

— Și despre vii?

— Cîte vrei!

— Hm... se posomorăște celălalt. Îi pare rău. Nu s-a înscris la cercul agrotehnic de 3 ani. N-a vrut să se facă de rîs — zice — fiindcă el de mic n-a prea dus cu școala... casă bună. Acum însă-i pare rău că nu s-a înscris. Nu-i vorbă, umblă la cămin și ascultă conferințele agrotehnice care se țin aici. Lui însă, i-ar plăcea să vadă cum e la curs. Horvath îl îmbie cu el, să vadă cum e și să asculte barem o oră.

— M-aș duce bucuros — zice omul — numai să nu mă scoată afară.

— Nu te scoate nimeni, dar trebuia să te fi gîndit din vreme la școala asta, măi, măi.

E 7 fără 10. În sală cursanții îs în păr. Toți 58 sînt de față. Horvath și omul cel scund se amestecă printre ei. La 7 fix sosește și Mihai Buzaș, inginerul colectivei. E tînăr, cu fața smeadă, cu mustăți abia mijite. E proaspăt venit aici. La Cluj a fost un student binevăzut, sîrguincios. Dovadă a fost bursa republicană pe care a primit-o.

Vorbește liber, degajat, despre pomicultură. În sală s-a așternut o liniște grea. Rar de tot se aude cîte un fîșîit de file întoarse. Atmosfera însă nu-i „încărcată". Din cînd în cînd, Buzaș, dînd exemple din colectivă, îi face pe oameni să izbucnească în rîs. Rîd de unele metode învechite pe care le-au folosit pînă acum în dauna lor.

Nu mai departe cu săpatul gropilor. Le săpau după cum au apucat din bătrîni, la întîmplare, una mai adîncă, alta abia scurmată. Și pomii creșteau care mai scund, care mai pipernicit. Buzaș le explică, desenînd pe tablă, că la ei groapa trebuie să fie de 80 cm adîncime și 1 m lungime. Carol Szeleși, cu toate că Elisabeta Fenyeși îl trage de mînecă să tacă, nu se rabdă:

— Nimic de zis, dar cum le-am face p-o formă?

— Cum? Poftim, cu asta.

Buzaș schițează pe tablă viitoarea măsurătoare de gropi.

Se amestecă și Horvath:

— Dacă așa stă treaba, acum, de-ndată ce-om apuca o vreme mai bună, să lucrăm după cum spuneți...

Inginerul Buzaș le vorbește acum despre plantarea pomilor. Toți sînt numai ochi și urechi. Cînd le spune că ei ar putea face ca pomii să rodească mai repede decît la 3 ani, unii rămîn de-a dreptul mirați. Cineva chiar zice:

— N-aș crede c-am putea.

— Nu?

— D-apoi n-am auzit de cînd e lumea una ca asta. N-are cum să dea roade mai iute, zău...

— Dar dacă-i aducem de-a gata crescuți din pepinieră? Ei? Îi punem în gropi, uniform și după un an și ceva puteți gusta din pere, mere...

— Aa!...

Numai la asta nu s-au gîndit.

În pauză, Buzaș nu are răgaz nici să răsufle. Îl potopesc cu întrebările: cum e asta, cum e ceea. Le explică unele, despre altele, le spune că vor fi dezbătute într-o lecție viitoare.

Curiozitatea e mare și unii colectiviști uită că-i pauză și că mai trebuie să iasă afară ca să tragă un fum de țigară, căci în sală nu se fumează.

După 10 minute își sfarmă mucurile sub călcîie și intră din nou în sală.

În urma lor, omul cel scund, adus de Horvath, se căiește:

— Măi, măi, rău am făcut că n-am venit de la început aici. Da' poate că m-or primi și de-acuma... Fac musai cerere.

Peste satul Mișca fulgii de zăpadă se cern alene.

AL. SILAGHI

Pentru producții mari și timpurii de legume

— Pe marginea consfătuirii pe țară a legumicultorilor —

Directivele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn prevăd sarcini concrete și în ceea ce privește dezvoltarea sectorului legumicol.

Folosind cu grijă atît priceperea colectiviștilor cît și condițiile naturale existente numeroase unități din regiunea Banat, sub conducerea organelor de partid și de stat, au obținut succese de seamă în dezvoltarea sectorului legumicol și în ridicarea producției la ha.

Pentru generalizarea experienței dobîndite, de curînd la Arad a avut loc o consfătuire pe țară în problemele legumiculturii, organizată de Consiliul Superior al Agriculturii și de Consiliul agricol regional Banat.

Succese lăudabile

În deschiderea consfătuirii, tov. inginer CONSTANTIN ANDERCA, președintele consiliului agricol regional Banat, a înfățișat participanților un tablou al realizărilor obținute în dezvoltarea bazinului legumicol Arad și posibilitățile de extindere a bogatei experiențe cîștigate de legumicultorii de aici, în întreaga țară.

— Pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partidul și guvernul nostru, privind dezvoltarea sectorului legumicol, organele de partid și de stat din regiunea Banat, au întreprins cu ajutorul unui larg colectiv de specialiști, un studiu privind posibilitățile de dezvoltare în jurul orașelor și centrelor industriale, a unor puternice bazine legumicole. Pe baza acestui studiu, s-a elaborat, în toamna anului 1961, un plan tehnico-economic. Prevederile planului au fost apoi dezbătute într-o consfătuire cu președinții și directorii, inginerii și tehnicienii și alte cadre din 44 gospodării agricole colective și din 11 gospodării de stat, unde cultura legumelor urma să fie organizată ca una din ramurile principale de producție agricolă.

Completat cu noi obiective și propuneri valoroase acest plan a cuprins printre altele sarcinile extinderii culturilor timpurii, în special a roșiilor, a creșterii producției globale la cel puțin 70.000 tone în 1965, din care 40.000—50.000 tone legume și cartofi timpurii, stabilirea sortimentului de legume pe grupe de unități în funcție de condițiile pedoclimatice ale acestora, de tradiția cultivatorilor pentru anumite specii, de posibilitățile locale și mai ales de specializarea unităților pe grupe de comune.

Prin această din urmă prevedere s-a urmărit asigurarea în centrele de colectare a unor cantități vagonabile de produse-marfă, încă de la primele recoltări, ușurînd astfel transporturile. Gospodăriile colective din comunele Macea, Curtici, Dorobanți și Sînmartin, de exemplu, care dispun de terenuri mai ușoare (cernoziomuri degradate și aluviuni), suficient de fertile, au fost îndrumate să-și sporească suprafețele cultivate cu roșii timpurii. Ca urmare, în aceste comune au fost cultivate în 1962, peste 250 hectare cu roșii timpurii.

Gospodăriile colective din Nadlac, Șeitin și Semlac, pe lîngă extinderea suprafețelor cultivate cu roșii timpurii, au acordat mai multă atenție culturii cartofilor timpurii, rădăcinoaselor și pepenilor verzi. Aceasta, deoarece, ele dispun de terenuri ușoare în lunca Mureșului și cu posibilități de irigare. Alte gospodării colective situate în bazinul Vinga, Zădăreni, Orțișoara, care au o veche tradiție și terenuri propice pentru cultura bulboaselor, au fost specializate pentru a produce ceapă de arpagic, usturoi și în mai mică măsură rădăcinoase. În schimb, gospodăriile colective din zona orașului Arad au dat atenție culturii castraveților și ardeiului iute în răsadnițe, culturii verzei și fasolei pentru păstăi.

Prin specializarea gospodăriilor colective în cultura anumitor specii legumicole, s-a urmărit crearea posibilităților materiale și tehnice care să permită aplicarea unei agrotehnici superioare, capabile să asigure obținerea de producții sporite la unitatea de suprafață, de calitate superioară, și la un preț de cost scăzut.

Prin cîteva exemple, tov. Anderca a ilustrat roadele specializării în cultura anumitor specii de legume.

În gospodăriile colective Macea și Sînmartin, de pildă, unde roșiile timpurii au ocupat în 1962 peste 80 la sută din terenul cultivat cu legume s-a realizat un venit bănesc între 44.000—49.000 de lei la hectar. Iar în gospodăriile agricole colective Secusigiu, Flacăra-Șeitin, unde cultura roșiilor timpurii a reprezentat doar 35 la sută din suprafața totală cultivată cu legume, venitul bănesc realizat la hectar a fost cu 50 la sută mai mic. De asemenea, luînd în considerație suprafața ocupată cu legume se constată că în unitățile unde legumele au ocupat între 5—10 hectare, veniturile bănești au fost de numai 12.000 lei la hectar, în cele ce au avut între 10—20 hectare de 14.000 lei, în cele cu 20—40 de hectare de 19.700 lei, iar în cele cu peste 40 de hectare de 30.000 lei de fiecare hectar.

În acest an, în bazinul Arad s-au cultivat cu legume 2.456 hectare. De pe această suprafață, s-au produs și valorificat 47.000 de tone de legume și cartofi, planul de producție fiind realizat în proporție de 157 la sută.

Producția medie de legume realizată la hectar a ajuns la 18.400 kg. Valoarea totală a producției a fost de peste 60 milioane de lei.

După ce a subliniat succesele dobîndite de o seamă de gospodării colective în mărirea suprafeței și sporirea producției de legume la hectar, vorbitorul a scos în evidență metodele folosite în acest scop.

În 1962, în bazinul legumicol Arad răsadul de roșii timpurii, de pildă, a fost repicat în ghivece nutritive în proporție de 67 la sută. Au fost folosite circa 24 milioane de ghivece nutritive. În gospodăriile unde s-a folosit răsad repicat în ghivece nutritive, sporul de producție a fost, pe bazin, cu 4.350 kg. roșii la hectar mai mare decît recolta medie realizată în unitățile unde nu s-a folosit răsad repicat. Calculele arată că valoarea ghivecelor nutritive necesare unui hectar cultivat cu roșii timpurii este de 1.150 lei, dar valoarea surplusului de producție realizat este de 8.265 lei la hectar.

S-a urmărit, de asemenea, aplicarea pe teritoriile agricole, în sere și răsadnițe, a unei agrotehnici diferențiate. Astfel, ținînd seama de condițiile nefavorabile de la sfîrșitul perioadei de producere a răsadului, acestuia i s-a aplicat o îngrășare foliară cu o soluție de îngrășăminte chimice conținînd fosfor, potasiu și azot.

Aceasta a contribuit la obținerea unui răsad de calitate, viguros, care a rezistat mai bine la timpul nefavorabil și care a fructificat abundent în cîmp.

Deosebit de eficace în sporirea producției la hectar, s-a dovedit a fi și îngrășarea culturilor în cîmp, în timpul vegetației, o dată cu irigarea individuală a plantelor.

Tot pentru prima oară s-a realizat pe scară largă producerea în cîmp a legumelor timpurii protejate, folosindu-se folii de polietilenă.

Culturile protejate au putut fi plantate în cîmp cu 15—20 de zile mai devreme decît cele neprotejate, ceea ce a dus la recoltarea produselor respective cu 15 zile mai repede. De asemenea, pentru a feri răsadurile de legume plantate de timpuriu în cîmp de efectul dăunător al brumelor și înghețurilor tîrzii de primăvară, a fost folosită metoda protejării culturilor prin fumigație cu ajutorul luminărilor fumigene și a grămezilor de bălegar.

Pe suprafețele protejate cu folii de mase plastice, gospodăriile colective din Dorobanți și Semlac, au obținut o producție de 51.200 kg. roșii la hectar, față de 22.814 kg. la hectar obținute în medie la cultura neprotejată, prețul de cost mediu de valorificare fiind, în primul caz, de 3,43 lei per kg., față de 1,17 lei la cultura neprotejată.

În bazinul legumicol Arad, a luat o mare extindere și cultura forțată a legumelor în sere și răsadnițe. Suprafața serelor a crescut în acest an față de anul trecut, cu 60.000 m.p.

Unitățile cultivatoare de legume au fost îndrumate să utilizeze pentru culturile forțate, și răsadnițele calde după eliberarea lor de răsaduri. Astfel, cea mai mare parte din cei 315.100 m.p. de răsadnițe calde din bazinul Arad, au fost folosiți în acest scop iar rezultatele n-au întîrziat să se arate. La gospodăria agricolă colectivă din Satu Mare, de exemplu, s-a obținut cîte 4,5 kg. de roșii la m.p. de răsadniță, prețul mediu de valorificare fiind de 3,90 lei per kg.

În bazinul legumicol Arad s-a acordat o mare atenție și măririi suprafețelor amenajate pentru a fi irigate, suprafața irigată ajungînd în acest an la 900 de hectare, cu 140 hectare mai mult decît în 1961.

În continuare, vorbitorul s-a ocupat de problemele valorificării produselor legumicole, extinderii folosirii în construcția răsadnițelor a materialelor din prefabricate de beton care s-au dovedit a fi foarte economicoase, și de organizarea și retribuirea muncii în sectorul legumicol. El a arătat, bunăoară, că un rol de seamă în sporirea producției de legume la hectar l-a avut cointeresarea colectiviștilor prin aplicarea retribuției suplimentare.

Pentru continua dezvoltare a sectorului legumicol și sporirea producției la hectar, în regiunea Banat s-a acordat în anul 1962 o mare atenție generalizării experienței înaintate acumulate de o seamă de gospodării colective. În această privință, consiliile agricole au luat numeroase inițiative. Astfel, pe lîngă consfătuirea legumicultorilor ținută în cursul lunii februarie, s-au organizat schimburi de experiență și demonstrații practice în unitățile fruntașe la care au luat parte peste 1.000 de legumicultori. Un număr de 12 colectiviști legumicultori cu o vastă experiență au fost trimiși să lucreze în gospodăriile colective care au introdus pentru prima oară cultura legumelor. De asemenea, în timpul recoltării legumelor, în toate gospodăriile colective s-au organizat instructaje la locul de muncă, privind manipularea legumelor, sortarea și transportarea lor.

În încheiere, tov. ing. Constantin Anderca a arătat că consiliul agricol regional a întreprins în acest an noi studii privind dezvoltarea în continuare a bazinului legumicol Arad, înființarea de noi bazine în jurul orașelor și în primul rînd a orașului Timișoara.

Planul de dezvoltare prevede ca în anul viitor să se cultive cu legume în regiunea Banat 22.000 hectare, iar suprafața răsadnițelor să ajungă la peste 1.226.000 de metri pătrați.

Organizarea și retribuirea muncii în sectorul legumicol

— Și în gospodăria noastră legumicultura s-a dovedit deosebit de eficientă din punct de vedere economic. Veniturile bănești realizate în acest an din valorificarea produselor legumicole au fost de 6.348.615 lei, *adică 47.026 lei la hectarul cultivat*, a arătat în cuvîntul său tov. TRAIAN ANDEA, președintele gospodăriei colective din Macea, raionul Arad.

Nu voi vorbi aci despre toate aspectele muncii în legumicultură. Mă voi limita numai la felul cum am organizat și retribuit munca în acest sector de activitate.

În gospodărie avem 6 brigăzi mixte. În fiecare brigadă sînt organizate cîte 8 echipe care au sarcini de producție la toate culturile vegetale. Brigadierul de cîmp este ajutat de un om care se ocupă în mod exclusiv de legumicultură.

Suprafața ce se atribuie fiecărui braț de muncă este cuprinsă între 7—10 ari.

Pregătirea terenului și producerea răsadului se fac în cadrul brigăzii. Plantatul, lucrările de întreținere și recoltatul se fac în general pe familii sau pe grupe mici de membri. Pontajul la recoltare se face pe calități. Astfel, pentru 100 de kg de roșii recoltate și acceptate pentru export s-au acordat 1,25 zile-muncă. La roșiile pentru consumul intern același număr de zile-muncă se acordă însă pentru 200 kg de roșii recoltate și predate. Centrul de predare a roșiilor este organizat în cîmp, iar pentru ținerea unei evidențe clare la fiecare centru de predare se repartizează cîte un contabil. Acesta — pe baza unui bon de cîntărire trece fiecărui colectivist în carnetul personal cantitatea predată, calitatea și valoarea producției. Pe baza acestei evidențe se face apoi retribuția suplimentară.

Noi acordăm drept plată suplimentară 40 la sută din valoarea producției obținute peste plan. Retribuția suplimentară a dus la cointeresarea colectiviștilor în sporirea producției la hectar și la obținerea unor cantități mari de roșii cît mai de timpuriu.

Pentru a ilustra acest lucru vorbitorul a dat două exemple : colectivista Floarea Hornea, a reușit să realizeze în acest an 5179 de kg de roșii de pe cei 10 ari pe care i-a avut în primire (51.790 kg la ha), cu 1800 kg peste prevederile planului, iar colectivista Sida Siclovan a realizat, de pe 7 ari repartizați 3537 kg (50.520 kg la ha), cu 1.400 kg de roșii mai mult decît a avut planificat. Raportată la unitatea de suprafață, fiecare a realizat aproape aceeași producție. Prima colectivistă a realizat însă o cantitate mult mai mare de roșii timpurii. Ca urmare, suma primită de ea drept plată suplimentară s-a ridicat la 1644 lei, revenind cîte 90 de bani la kg de roșii obținut peste plan. Cea de-a doua colectivistă a primit pentru cele 1400 kg de roșii date peste plan, dar recoltate mai tîrziu, numai 993 lei, revenind cîte 70 de bani la kg de roșii realizate peste prevederile planului.

În continuare, tov. Andea a arătat că în acest an, colectiviștilor care au lucrat în sectorul legumicol li s-au repartizat drept plată suplimentară suma de 211.943 lei.

Metode economicoase și practice la irigații

Experiența a numeroase gospodării colective și de stat arată că prin irigarea în mod rațional a culturilor legumicole se pot obține sporuri de producție de 30—40 și chiar cu sută la sută mai mari decît pe terenurile neirigate. În irigarea culturilor de legume în regiunea Banat se folosesc două surse de apă : cea a rîurilor și pînza de apă freatică.

Despre irigarea ca mijloc important de sporire a producției la hectar au vorbit mai mulți participanți la consfătuire.

— Neavînd nici o sursă de apă curgătoare care să străbată perimetrul gospodăriei noastre și nici prin apropiere, ne-am gîndit să folosim pentru irigatul culturilor legumicole apa freatică, a spus tov. M. CERNOIANU, inginer la gospodăria colectivă Ghiroda, orașul Timișoara.

În acest scop, din anul 1960 pînă acum am forat 4 fîntîni la adîncimi de 25—28 m. Pentru scoaterea apei am folosit la început pompe acționate de motoare cu combustibil. Aceasta a făcut ca prețul de cost al produselor legumicole să crească pînă la 1,50 lei per kg.

Pentru a reduce prețul de cost și a asigura un debit mai mare de apă (motoarele se defectau des, din care cauză rămîneam uneori fără apă), consiliul gospodăriei noastre a luat hotărîrea să înlocuiască motoarele cu combustibil, cu motoare electrice.

Experiența anului acesta ne-a arătat că folosirea motopompelor electrice la irigarea legumelor cu apă din fîntîni este foarte rentabilă și asigură în același timp o cantitate mai mare de apă.

Avînd apă suficientă și la timp a crescut și producția. În acest an, de pildă, noi am obținut cîte 25 410 kg de vinete la ha (cu un venit bănesc de 30 200 lei la ha) și cîte 26 337 kg de ardei gras (venitul realizat fiind de 25.990 lei) la hectar. Prețul de cost a fost redus față de anii anteriori cu 0,90 lei la kg de produse legumicole.

Din discuțiile purtate pe această temă a reieșit că gospodăriile colective din zona legumicolă Arad folosesc și o altă metodă pentru scoaterea apei freatice. În gospodăriile colective din Tomnatec și Macea, s-a construit un tip de pompă (prin împlîntarea unor țevi pînă sub nivelul apei freatice) cu ajutorul căreia se scoate apă din pînză freatică fără a se săpa fîntîni și care asigură un debit suficient de apă.

Protejarea culturilor de legume

În acest an, în bazinul legumicol Arad, a fost introdusă metoda protejării culturilor de roșii timpurii prin acoperirea cu polietilenă.

Despre această importantă problemă a vorbit pe larg tov. ANTON SANDA, președintele gospodăriei colective „Tudor Vladimirescu" din Dorobanți.

„Gospodăria noastră a folosit pentru prima oară, în acest an, material plastic (folii de polietilenă) în acțiunea de protejare a culturilor de roșii timpurii. Acest material s-a folosit pentru protejarea unei suprafețe de 4.000 m.p. pe care am cultivat roșii din hibridul 10 × Bizon. Plantarea răsadurilor s-a făcut în rînduri duble la distanță de 50 cm., iar între perechile de rînduri de 30 cm. După plantare peste plante, a fost întinsă pelicula de masă plastică, care a format un tunel de protecție. Pelicula a fost sprijinită pe nuiele lungi de 100—180 cm, așezate la distanță de 15—20 cm. Lungimea unui astfel de tunel a fost de 20 m, iar orientarea lui, paralelă cu direcția vîntului dominant. Marginile peliculei de masă plastică au fost într-o parte acoperite cu pămînt, iar în cealaltă parte, lăsate libere pentru aerisire.

În condițiile anului acesta, la noi în gospodărie cultura a fost protejată de la 16 aprilie pînă la 20 mai. În această perioadă, timpul s-a menținut rece, cu vînturi uscate, iar la 2 și 3 mai au căzut brume, temperatura ajungînd la 2—3°.

Cum s-au comportat culturile ? Cele neprotejate au vegetat foarte slab, iar în urma brumelor din noaptea de 2 spre 3 mai, plantele au fost distruse în proporție de 60-70 la sută. În schimb, plantele protejate au vegetat, au înflorit și au legat în condiții normale.

La cultura protejată, s-a aplicat aceeași agrotehnică ca și în cazul celor neprotejate, cu mențiunea că s-a făcut aerisirea tunelelor în zilele cu soare și s-au executat 2 stropiri cu zeamă bordeleză.

Recoltarea s-a început aici cu 8 zile mai devreme decît la culturile neprotejate, obținîndu-se în total o producție medie de 51.200 kg de roșii la hectar. Veniturile realizate din valorificarea acestor roșii s-au ridicat la 176.000 lei la hectar. În același timp, de la cultura neprotejată s-au obținut în medie numai 22.814 kg la hectar, cu un venit bănesc de numai 26.678 lei la hectar.

Pentru protecția unui hectar de roșii timpurii cu material plastic, s-au cheltuit 24.500 lei în plus, dar din cifrele prezentate mai sus a reieșit cît se poate de limpede eficiența protecției culturilor.

O altă metodă de protejare a culturilor timpurii folosită cu succes în gospodăria noastră este și aceea a serelor ușoare, de tip solar.

În gospodărie în anul acesta am construit astfel de sere din rame de răsadnițe, susținute pe schelet de lemn. Solarul are următoarele dimensiuni : lungimea de 10 m, lățimea de 17 m, avînd 3 tronsoane. Înălțimea la streașină este de 1,50 m, iar la coamă de 1,80 m, suprafața utilă fiind de 600 m.p.

În solar, am cultivat roșii din soiul Zelandia. Răsadul a fost produs în ghivece de pămînt ars. Însămînțarea s-a făcut la 1 decembrie, iar repicatul la 15 ianuarie. Plantarea s-a făcut la 16 aprilie la distanța de 80/40 cm. Plantele au fost conduse pe spalieri. În timpul vegetației, s-a aplicat agrotehnica folosită la cultura roșiilor de seră.

Recoltarea s-a început la data de 20 iunie, obținîndu-se o producție medie de 4,1 kg la m.p. care a fost valorificată la un preț mediu de 3,82 lei la kg adică s-a realizat 15,6 lei la metru pătrat.

Experiența din acest an ne-a arătat că materialul de masă plastică poate fi folosit și mai rațional, dacă se protejează trei culturi succesive : primăvara devreme, salata semănată din toamnă, apoi, conopida timpurie și în sfîrșit roșiile timpurii. De asemenea, serele solar se pot folosi cu succes toamna, pentru cultura ciupercilor, fapt care duce la amortizarea mai rapidă a cheltuielilor făcute pentru construcția lor" — a încheiat tov. Sanda.

În serele gospodăriei agricole de stat Popești-Leordeni, București, plantele de roșii s-au dezvoltat bine și au dat rod bogat. În fotografie : un aspect din timpul recoltării roșiilor.

Folosirea intensivă a răsadnițelor

În gospodăriile cu sector legumicol o sursă sigură pentru obținerea unor cantități mari de trufandale o constituie folosirea răsadnițelor după scoaterea răsadului existent, răsadnițe care rămîn de obicei nefolosite.

O bună experiență în această privință au acumulat-o și colectiviștii din Satu Mare, raionul Arad. Această experiență a fost împărtășită, participanților la consfătuire de către tov. MILIVOI SAVICI, agronomul gospodăriei.

— După eliberarea răsadnițelor, o parte din ele, 1428 m.p. a fost folosită în acest an, prin cultivarea lor cu roșii timpurii, a spus tov. Savici. Iată cum au procedat colectiviștii de aici :

După ce a fost scos răsadul, în răsadnițe s-a pus un strat de pămînt gros de 12 cm. peste care s-a împrăștiat mraniță amestecată cu pămînt într-un strat de 5—6 cm. Apoi s-a pus mranița curată în grosime de 1—2 cm., s-a nivelat și s-au marcat rîndurile pentru plantare.

Răsadul a fost plantat imediat după pregătirea răsadnițelor, distanța între rînduri și plante fiind ca și cea din cîmp. După plantare, în răsadnițe s-a udat bine. Ele au fost apoi acoperite cu geamuri și umbrite cu rogojini. Temperatura a fost astfel menținută mereu în jur de 15 grade C. Cînd plantele s-au prins bine, rogojinile au fost îndepărtate ziua, s-au ridicat treptat geamurile mai sus, iar cînd pericolul brumelor tîrzii a trecut au fost înlăturate complet. Astfel, după 7 zile de la plantare, plantele s-au dezvoltat bine și nici una din florile din prima inflorescență, n-a avortat.

În continuare, terenul a fost întreținut prin prașile repetate, s-a udat și fertilizat de 3 ori cu îngrășăminte chimice și de 2 ori cu găinaț de pasăre, dizolvat în apă. Cantitatea de îngrășăminte date a fost de 0,5 kg. superfosfat și 0,3 kg. azotat de amoniu și cîte 3 kg. găinaț la 100 litri de apă.

Copilitul și legatul s-au executat ori de cîte ori a fost nevoie, iar la a patra inflorescență s-a făcut și cîrnitul.

Astfel, pînă la 28 iunie, cînd s-a început recoltatul la roșiile din cîmp, de la cele din răsadnițe s-au recoltat 4.273 kg., adică cîte 3 kg. la m.p.

Din valorificarea acestei recolte s-au încasat 21.271 lei. În total, s-au recoltat cîte 4,5 kg. de roșii la m.p. venitul bănesc realizat ridicîndu-se la 17,5 lei la m.p. de răsadniță.

★

În 1962, în bazinul legumicol Arad a rămas nefolosită, după scoaterea răsadului, o suprafață de 282.833 m.p. de răsadnițe. Socotind numai 4 kg. de roșii la m.p. reiese că s-a pierdut o cantitate de peste 1.130.000 kg. de roșii, adică circa 4 milioane de lei.

Asemenea pierderi de recoltă s-au înregistrat, an de an, și în alte bazine legumicole din țară, ca urmare a nefolosirii răsadnițelor în cel puțin 2 cicluri de producție.

În legătură cu această problemă, și-au spus părerea și tov. DUMITRU DINIȘOR, președintele gospodăriei colective din Goicea Mare, regiunea Oltenia, ZAHARIA VLASICI inginer la gospodăria colectivă din Diniaș, raionul Timișoara și alții.

De asemenea, stînd de vorbă cu o serie de participanți la consfătuire, printre care cu tov. IVAN STANCIU, președintele gospodăriei colective din Ibrianu, regiunea Galați, GH. GHIURU, președintele gospodăriei agricole colective „Tudor Vladimirescu"-Buzău, ne-am convins că și ei își dau bine seama ce sursă de sporire a producției de legume o constituie folosirea răsadnițelor după eliberarea lor de răsaduri.

O bună experiență în folosirea intensivă a răsadnițelor au acumulat și membrii gospodăriei colective din Dudești-Cioplea — București. Luînd cuvîntul, tov. C. STAN, președintele gospodăriei, a arătat cum reușește această unitate să producă legume în tot cursul anului prin folosirea intensivă a răsadnițelor prin culturi duble și intercalate.

— Încă din luna decembrie noi pregătim răsadul necesar pentru producerea salatei și a conopidei în paturi calde. Avînd răsadul pregătit, în prima decadă a lunii ianuarie, plantăm salata în răsadnițe calde, în care am pus un strat de bălegar gros de 50 cm. După 6—7 zile, printre rîndurile de salată, plantăm răsadul de conopidă (cîte 6 fire la m.p.).

În jurul datei de 15—20 februarie, recoltăm salata, obținînd în medie cîte 24—25 de fire la m.p. Conopida rămasă este apoi îngrășată cu cîte 15 g. de azotat de amoniu și 12 g. de superfosfat la m.p., date sub formă de soluție.

Recoltatul conopidei se face la începutul decadei a doua a lunii aprilie, și se obțin în medie 5 bucăți la m.p. După recoltarea conopidei se împrospătează gunoiul și pămîntul, după care se cultivă vinete, iar înspre toamnă pătrunjel pentru frunze.

În altă variantă, după recoltarea celor două culturi asociate (salata și conopida), plantăm castraveți. La această cultură am realizat cîte 9 kg. și un venit bănesc de 61 de lei la m.p. Astfel, noi realizăm un venit bănesc de 129 lei la m.p. de răsadniță, a subliniat tov. Stan.

Răsadul — o verigă importantă în sporirea producției

Este binecunoscut că în obținerea unor recolte mari la hectar de roșii, ardei, vinete, varză etc., un rol de seamă îl are răsadul. De aceea, producerea unui răsad viguros, călit, constituie o preocupare de seamă a legumicultorilor.

Numeroși vorbitori au înfățișat celor prezenți la consfătuire din bogata lor experiență dobîndită în obținerea unui răsad de bună calitate.

Vorbind despre această problemă, tov. FLOREA PANTEA, președintele gospodăriei colective „Lumea Nouă" din Curtici, raionul Arad, a arătat că un răsad de bună calitate se realizează printr-o justă reglare a condițiilor de temperatură, lumină, apă și nutriție. La noi în gospodărie — a spus tov. Pantea — pentru producerea răsadului necesar plantării celor 40 de ha cultivate cu roșii timpurii s-au însămînțat 1600 m.p. de răsadnițe calde. Iată cum am lucrat în mod practic :

Grosimea patului de bălegar pus în răsadnițe a fost de 60-70 cm. Am folosit gunoi de cal și de bovine în proporție de 70 la sută ; restul de 30 la sută l-au constituit paiele și pleava. Pentru a se realiza o încălzire uniformă am avut mare grijă să așezăm și să presăm bine bălegarul. Pentru a împiedica pătrunderea dăunătorilor în răsadnițe, bălegarul a fost prăfuit cu hexacloran în timpul așezării lui în „pat".

După ce am așezat tocurile, ramele și rogojinele am lăsat răsadnițele așa 2-3 zile, pînă ce bălegarul s-a încălzit. Apoi am pus în răsadnițe un strat de pămînt de 15-18 cm format din două părți pămînt de țelină și o parte mraniță.

Semănatul l-am făcut în rînduri, la distanță de 5 cm. Pe rînd, sămînța a fost împrăștiată la 1,5 cm. Am folosit cîte 6 g de semințe la un m.p. de răsadniță. Pentru prevenirea apariției ciupercilor dăunătoare, după însămînțat s-a prăfuit la suprafață cu praf de var nestins. Semănatul în răsadnițe s-a început în acest an de la 3 februarie și a durat 10 zile. Aceasta pentru ca răsadul să nu apară deodată, *ci eșalonat*, înlesnind plantarea lui în condiții mai bune.

Repicatul în ghivece nutritive s-a făcut cînd plantele au ajuns la a a treia frunză. Ghivecele au fost confecționate dintr-un amestec format din mraniță 70 la sută, pămînt de țelină 20 la sută și nisip 10 la sută, dimensiunile ghiveciului fiind de 10/10 cm. La repicat, plantele s-au îngropat în ghivece pînă la primele frunze. Pentru repicat s-au folosit 14.000 m.p. de răsadnițe. După repicat, printre ghivecele cu răsad a fost presărat un amestec de pămînt de țelină, mraniță și nisip. Aceasta cu scopul de a înlătura golurile de aer și de a favoriza creștarea unor rădăcini viguroase.

Timpul rece de la sfîrșitul perioadei de producere a răsadului adică din prima și a doua decadă a lunii aprilie, a determinat o stagnare din creștere a plantelor, în special la cele de roșii timpurii. Pentru a veni în ajutorul tinerelor plante spre a putea rezista mai bine timpului nefavorabil și a se dezvolta totuși bine, am aplicat în această perioadă, o îngrășare cu o soluție de îngrășăminte chimice în concentrație de 1 la sută (compusă din 0,5 la sută superfosfat, 0,3 la sută sare potasică și 0,2 la sută azotat de amoniu). Cantitatea de soluție folosită a fost de 2,5 litri la m.p. de răsadniță. În felul acesta, plantele au trecut ușor prin perioada critică cauzată de răcirea vremelnică a timpului și s-au dezvoltat bine.

Asigurînd condiții bune de hrănire a plantelor și după plantarea în cîmp (terenul a fost arat adînc din toamnă, fertilizat cu cîte 200 kg superfosfat la ha, cultivat și grăpat în primăvară și înainte de plantare), plantele s-au dezvoltat bine și au asigurat o recoltă bogată, cu toate condițiile neprielnice din acest an. Producția obținută a fost de 20.400 kg roșii timpurii la ha, iar venitul bănesc realizat de 58.871 lei de fiecare hectar.

În total, din valorificarea produselor legumicole gospodăria noastră a încasat 2.354.846 lei, depășind planul cu 354.846 lei.

La obținerea acestor rezultate și-au adus aportul și cele 2 udări, fiecare cu cîte 1 litru de apă dat la plantă, îngrășarea fazială cu îngrășăminte chimice, executarea copilitului și a cîrnitului la a patra inflorescență, aplicarea la timp a prașilelor etc.

Pentru anul 1963, colectiviștii noștri au hotărît să mărească suprafața cultivată cu legume la 65 de hectare, din care 55 ha vor fi cultivate cu roșii timpurii.

În acest scop, în prezent în gospodăria noastră se lucrează intens la repararea răsadnițelor, la pregătirea gunoiului de grajd și la verificarea calității semințelor, a spus în încheiere tov. Pantea.

Pe plan internațional

File din calendarul anului 1962

Peste cîteva zile, oamenii muncii de pe întreg globul pămîntesc, strînși cu familiile lor în jurul meselor tradiționale, își vor ura unii altora ca anul care vine să le aducă mai multe bucurii decît le-a adus anul care se încheie.

Anul 1962 a fost — după cum s-a spus — anul în care omenirea s-a ridicat mai aproape de stele, și în care a fost aproape de prăpastia războiului nuclear. Dar rațiunea a triumfat, pericolul nimicitor a fost înlăturat și o dată cu aceasta, speranța omenirii în rezolvarea pe calea concesiilor reciproce, a compromisului rezonabil, a crescut mai mult ca oricînd. Căci metodele sănătoase care au făcut posibil deznodămîntul pașnic al conflictului din Marea Caraibilor pot fi folosite și la soluționarea altor probleme internaționale legate de menținerea și întărirea păcii, de viitorul omenirii. Spre acest țel nobil au fost îndreptate și în anul 1962, toate eforturile Uniunii Sovietice și ale celorlalte state din comunitatea socialistă, printre care și țara noastră. „Împreună cu celelalte țări socialiste — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale din aprilie 1962 — și R. P. Romînă își aduce contribuția la cauza apărării păcii, militează cu perseverență pentru dezarmarea generală și totală, pentru soluționarea pașnică a problemelor litigioase, pentru dezvoltarea colaborării și apropierea între popoare".

Gîndindu-ne la evenimentele pe care le-am trăit în 1962, nu vom uita niciodată noile și mărețele victorii ale științei și tehnicii puse în slujba celor mai nobile idealuri ale omenirii, la fapta negrăit de frumoasă a cosmonauților sovietici Nikolaev și Popovici, precum și la lansarea spre Marte a unei stații interplanetare automate, victorii ale oamenilor sovietici pe drumul pătrunderii omului în Cosmos.

Anul care se încheie a marcat începutul unei noi și puternice mobilizări a forțelor iubitoare de pace din toate țările, anul în care s-a ținut la Moscova Congresul mondial pentru dezarmare generală și pace unde s-a auzit răspicat cuvîntul celor mai autorizați reprezentanți ai opiniei publice mondiale în sprijinul luptei pentru binele omenirii, pentru înlăturarea pericolului de război. Această luptă a înregistrat în 1962 succese de seamă: reglementarea pe bază de compromis rezonabil a crizei din Marea Caraibilor, cucerirea independenței de către alte cîteva țări din Africa și din Indiile de vest, reglementarea pașnică a problemei laoțiene, terminarea singerosului și îndelungatului război din Algeria și scuturarea jugului colonial de către poporul algerian.

Oamenii cinstiți din lumea întreagă nu vor uita niciodată cuvintele pe care șeful guvernului sovietic, Nikita Sergheevici Hrușciov, le-a rostit la 12 decembrie în cadrul sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S.: „Oamenii din lumea întreagă pot și trebuie să se bucure, în sfîrșit, de liniște și să nu se mai teamă că ziua de mîine le-ar putea aduce un conflict termonuclear. Omenirea vrea să-și clădească viitorul nu pe dărîmături, nu pe ruine fumegînde, ci pe fundamentul material care a fost creat pînă acum prin munca a numeroase generații...".

Cuvintele cu conținut profund uman ale șefului guvernului sovietic, rostite atît la sesiunea din decembrie a Sovietului Suprem al U.R.S.S. cît și în toate celelalte ocazii cînd dînsul a făcut cunoscut întregii omeniri politica externă a Uniunii Sovietice, bazată pe principiul coexistenței pașnice, a prieteniei și colaborării între popoare — au trasat totodată drumul adevăraților comuniști, acela ca ei să se situeze nu numai în fruntea luptei de eliberare socială a maselor muncitoare, ci în primul rînd să salveze viața popoarelor, să împiedice dezlănțuirea unui război termonuclear, să apere civilizația contemporană. Acest lucru este cu atît mai necesar cu cît în anul care se încheie nu a fost rezolvată încă problema încetării experiențelor nucleare nu a fost împiedicată cursa înarmărilor, stocarea de arme nucleare, nu au fost lichidate bazele militare de pe teritorii străine și n-a fost rezolvată problema tratatului de pace german.

Cu toate acestea, se poate afirma cu certitudine că anul 1962 se încheie sub semnul victoriei politicii de pace, al victoriei ideilor de coexistență pașnică și compromis rezonabil în relațiile dintre state. Toți factorii politici mai mult sau mai puțin de răspundere au desprins destule concluzii importante — în primul rînd, concluzia că, în condițiile actualului raport de forțe de pe arena mondială, nici una dintre problemele internaționale nerezolvate nu trebuie împinsă pînă în pragul războiului. Concluzia aceasta constituie principala învățătură a anului pe care peste cîteva zile îl considerăm încheiat, și ea va călăuzi în viitor pașii tuturor oamenilor iubitori de pace, de prietenie și colaborare între popoare.

Din R. P. Ungară

Forța muncii colective

Într-una din cele mai frumoase regiuni ale țării, pe malul nordic al lacului Balaton, se întind pămînturile cooperativei agricole de producție „Pacea" din Kovagors. Înainte vreme, solul pietros cerea din partea țăranilor un mare consum de muncă. Venituri bune dobîndeau numai viticultorii.

Acum, țăranii muncitori din satul Kovagors, văzînd marile posibilități ale cooperației, se găsesc pe drumul gospodăriei colective. Cooperatorii au executat lucrări de îmbunătățiri funciare, au plantat alți pomi fructiferi și viță de vie, au cumpărat mașini bune. În prezent, cei 509 cooperatori din satul Kovagors lucrează 3.058 holzi de pămînt, din care 1.000 holzi de arătură și 102 holzi de vii.

Anul trecut, țăranii din cooperativa „Pacea" au obținut rezultate destul de bune. Ziua-muncă a fost bine plătită, a crescut considerabil fondul indivizibil al gospodăriei. Anul acesta cooperatorii au lucrat cu și mai mult avînt.

Vremea n-a prea fost prielnică în acest an producției agricole. Cooperatorii din Kovagors au avut de înfruntat seceta. Dar cu toate acestea, ei și-au respectat angajamentele luate. Cooperativa a dat economiei naționale produse agricole în valoare de 14 milioane forinți, în loc de 12 milioane, cît se prevăzuse la început.

Cooperatorii au realizat în medie 1.621 kg. de grîu, 2.121 kg. de orz și 22.000 kg. de sfeclă de zahăr la hold. Vița de vie a dat și ea rod bun. S-au obținut 3.000 kg. de struguri la hold, în loc de 2.400 kg. cît fusese planificat. Ei au vîndut statului 26 de vagoane cereale, 12 vagoane de sfeclă de zahăr și 30.000 kg. de struguri peste plan. Ferma de animale și crescătoria de păsări au adus cooperatorilor un venit peste plan în valoare de un milion de forinți. Deosebit de bine a lucrat crescătoria de păsări, care a dat statului 40.000 kg. de carne, în loc de 23.000 kg., cît fusese planificat.

Venitul de 2 milioane de forinți realizat peste plan îngăduie să se ridice și mai mult nivelul de trai al țăranilor din Kovagors.

GYULA KEKESDI

Din R. S. Cehoslovacă

O pildă însuflețitoare

În cooperativa agricolă unică din Glusowice, raionul Olomouc, e un sector despre care se vorbește în toată republica. Este vorba de sectorul nr. 19. La prima vedere nu ți se pare nimic deosebit aici: o casă destul de veche, cu partea dinspre soare acoperită de viță, iar alături — un grajd și o șură.

E așa ca în sute și sute de alte sate. Dar totuși nu e chiar așa. Adesea în fața acestei case oprește cîte un autobuz, ba uneori opresc și cîte două, și pasagerii umplu curtea. Anul trecut, de pildă, au poposit aici peste 13.000 de vizitatori.

Oamenii vin aici din cele mai îndepărtate raioane și nu le pare rău deloc. Iată-i intrînd în casă. Aici ei fac cunoștință cu crescătorul de animale Josef Trousil, Erou al Muncii Socialiste.

— Puneți întrebări și eu am să vă împărtășesc cu bucurie din experiența mea — spune vestitul crescător de animale.

E un om modest și vesel. Iată-l acum rezemat în furcă lîngă ieslea vacii Dora. Pe o tăbliță neagră citim: „Producția zilnică de lapte — peste 18 litri". Alături, altă tăbliță ne înștiințează că e o vacă ce dă peste 20 de litri pe zi. Aproape 40 de vaci din acestea sînt îngrijite de cooperatorul Trousil și de nevasta acestuia.

Josef Trousil spune:

— Eu obțin mai mult lapte decît producția medie de lapte pe republică de la fiecare vacă. Aș putea fi mulțumit de aceste rezultate, dar nu sînt. Aș dori ca în toate cooperativele să se producă și mai mult lapte.

În timpul discutării documentelor supuse Congresului Partidului Comunist din Cehoslovacia „Cu privire la perspectivele de dezvoltare a societății noastre socialiste", Josef Trousil a publicat în ziarul „Rude Pravo" un articol în care exprima o seamă de considerațiuni importante.

„Se vorbește mult și pe deplin temei despre rezervele agriculturii noastre — scria el. Noi vedem de obicei rezervele în îngrășarea corectă a solului, în însămînțarea de culturi de mare productivitate, în posibilitatea de a obține recolte de două ori mai mari etc. Dar rezervele nu constau numai în asta. Rezerve uriașe rezidă în atitudinea omului față de muncă. Aceste rezerve pot fi folosite imediat pretutindeni, fără a aștepta directive sau investiții".

Articolul lui Josef Trousil a avut un mare răsunet printre oamenii muncii. Țăranii cooperatori, lucrătorii din gospodăriile agricole de stat și de la stațiunile de mașini și tractoare l-au discutat în adunări, mii și mii dintre ei urmînd pilda lui Trousil.

Curînd după aceea numele lui Josef Trousil a apărut din nou în presă. El a semnat primul apelul adresat de fruntașii din economia națională tuturor oamenilor muncii din țară, apel care începea cu aceste cuvinte: „Pentru o atitudine socialistă față de muncă, pentru onoarea muncitorului, pentru onoarea agriculturii!".

Printre cei dintîi au răspuns la acest apel cooperatorii din satul Zdesowo din raionul Indrichuw-Gradec, lucrătorii de la gospodăria agricolă de stat Djablice din apropiere de Praga și mulți alții.

Oamenii muncii din agricultura Cehoslovaciei apreciază în spirit critic rezultatele muncii lor, atitudinea lor față de muncă și față de societate, ei controlează îndeaproape îndeplinirea angajamentelor socialiste. Iar apelul fruntașilor stîrnește zi de zi un răsunet tot mai larg...

M. WYKUKA

Cîini pentru dictatorul Ngo Dinh Diem

În urmă cu vreo trei luni s-a scris în multe ziare din străinătate despre pățania dictatorului Vietnamului de sud, în legătură cu liota de cîini pe care i-au dăruit-o susținătorii lui americani. Ce se întîmplase? După ce în Statele Unite și în unele țări din Europa apuseană s-a organizat o adevărată recrutare de cîini ciobănești și cîini lupi pentru a se strînge o mie de asemenea exemplare, cîinii au fost transportați cu avioane spre capitala dictatorului Ngo Dinh Diem.

Pe aerodromul din Saigon, cei veniți să ia în primire animalele, se așteptau la o hărmălaie zgomotoasă; nu i-a întîmpinat însă decît scheunături jalnice. Din avion în locul unor animale fioroase au fost coborîte niște biete potăi mătăhăloase și tînguitoare. Un consult veterinar întrunit în grabă a liniștit oficialitățile sud-vietnameze serios indispuse. Cîinilor nu le-a priit călătoria cu avionul și schimbarea climei, au spus veterinarii. Trei luni de hrană sporită, de repaus și antrenament și vor redeveni apți pentru serviciul comandat. Conducătorii sud-vietnamezi s-au înseninat și au dat dispozițiile cuvenite. Cîinilor li s-a alocat o rație zilnică de carne congelată în valoare de 1,20 dolari. Pentru un soldat sud-vietnamez alocația zilnică de hrană este însă de numai 19 cenți. Cu alte cuvinte întreținerea unui dulău este mai scumpă decît cea a șase oameni.

În defintiv socoteala își are explicația ei. Cu cîinii nu există teama că vor dezerta și vor trece de partea forțelor patriotice care luptă împotriva regimului dictatorial așa cum se întîmplă adesea cu zeci și sute de soldați. (Chiar zilele acestea agenția de informații a patrioților sud-vietnamezi „Eliberarea" arată că un batalion al trupelor ngodinhdiemiste din provincia Thua-Thin a refuzat să participe la o expediție de represalii împotriva țăranilor; iar în provincia Ban-Ce soldații unui batalion întreg au fugit în păduri cu tot armamentul lor). Acestea se întîmplă pentru că mulți dintre soldați, fii de muncitori și de țărani, recrutați cu sila în armata dictatorului nu pot suporta nepăsători samavolniciile ce se săvîrșesc împotriva populației.

Este știut că în Vietnamul de sud se află aproximativ 900 de lagăre de concentrare și închisori în care sînt deținuți 270 000 de oameni, că 90.000 oameni au fost asasinați în aceste lagăre și închisori, peste 10.000 au rămas invalizi pe toată viața de pe urma schingiuirilor. Sînt cunoscute mijloacele teroriste cu care se organizează așa-zisele „sate strategice" unde urmează să fie strămutați cu forța 800 000 de țărani. Pentru a-l forța pe țăranul vietnamez să se ducă în aceste locuri împrejmuite cu sîrmă ghimpată și de turnuri de pază, sînt folosite mijloacele cele mai ticăloase: incendierea satelor, mitralierea, bombardarea lor de către aviație și artilerie. Este cunoscută, de asemenea, folosirea armelor chimice pentru desfrunzirea pădurilor în care se adăpostesc patrioții și distrugerea semănăturilor de pe ogoarele țăranilor care se împotrivesc strîngerii lor în țarcurile numite „sate strategice".

Într-o declarație publicată la 30 octombrie, anul curent, chiar și Crucea Roșie din Vietnamul de sud a dezvăluit că sute de persoane din partea de vest a Vietnamului de sud au suferit din cauza substanțelor toxice răspîndite în timpul și după așa-zisa „campanie de pacificare" pe scară largă desfășurată la începutul lunii octombrie în partea apuseană a țării. Multe persoane au orbit, altele și-au pierdut cunoștința sau cu suferit leziuni grave pe corp. Multe animale au fost ucise și sute de hectare de orez și de arbori fructiferi, ca și de alte culturi, au fost distruse.

Declarația amintește că de la sfîrșitul anului 1961, americano-diemiștii au răspîndit de multe ori substanțe toxice în diferite regiuni ale Vietnamului de sud. Față de condamnarea din partea opiniei publice mondiale a unor asemenea acțiuni, consilierii americani și oficialitățile sud-vietnameze au fost nevoite să declare că nu vor mai folosi substanțe toxice în războiul din Vietnamul de sud. După cum se vede angajamentul n-a fost respectat. Crucea Roșie din Vietnamul de sud, se subliniază în declarație, cere ca guvernul S.U.A. să înceteze să aprovizioneze cu asemenea substanțe toxice autoritățile lui Ngo Dinh Diem, și ca americano-diemiștii să pună capăt acțiunilor lor inumane împotriva poporului sud-vietnamez, acțiuni care calcă în picioare Acordul internațional de la Geneva.

Toate acestea arată că treburile intervenționiștilor americani merg destul de prost, că ei se compromit tot mai mult prin sprijinul acordat unui regim urît de popor. Costisitorii cîini cu care a fost înzestrată armata și poliția sud-vietnameză — cîini prețuiți de șase ori mai mult decît oamenii — nu vor face acest regim mai puternic și mai iubit de popor.

S. GALERIU

Știri externe

● **În cinstea celei de-a 15-a aniversări a proclamării Republicii Populare Romîne, filiala din Leningrad a Asociației sovieto-romîne a organizat în ziua de 24 decembrie o reuniune festivă a reprezentanților vieții publice din acest oraș, la care s-a arătat că locuitorii Leningradului, ca și toți oamenii sovietici, sînt legați printr-o strînsă prietenie de oamenii muncii din țara noastră.**

● Țăranii chilieni de origine indiană din regiunea Manzanaco, ale căror pămînturi sînt acaparate mai mult de jumătate de marii latifundiari, au fost atacați zilele trecute de poliție în urma încercărilor acestor latifundiari de a-i alunga de pe pămînturile lor. Federația națională a țăranilor din Republica Chile, Centrala unică a oamenilor muncii și Frontul de acțiune populară din această țară, și-au exprimat solidaritatea cu lupta țăranilor.

● **Trupele O.N.U. aflate în Congo au avut zilele trecute ciocniri cu jandarmeria lui Chombe. În tot cursul nopții de 24 spre 25 decembrie, trupele O.N.U. au fost puse sub stare de alarmă.**

● În „mesajul de crăciun" rostit la 25 decembrie de cancelarul Adenauer, acesta a formulat critici „aspre" la adresa concetățenilor săi pentru „lipsa lor de spirit de colaborare".

● **La 25 decembrie s-a anunțat că stația automată interplanetară „Marte-1" își continuă zborul spre planeta Marte.**

● Președintelui Kennedy i-a fost trimisă o scrisoare de către un grup de activiști sindicali din Irlanda de nord, în care se protestează împotriva prigoanei rușinoase exercitată de autoritățile americane contra Partidului Comunist din S.U.A. și a mișcării progresiste „Femei, luptați pentru pace".

● **În închisorile din Venezuela zac mii de prizonieri politici. Pentru eliberarea lor, partidele democratice, organizațiile muncitorești și studențești din Venezuela, au început să desfășoare o campanie pe scară națională.**

● Trupele dictatorului sud-vietnamez, Ngo Dinh Diem, au deschis focul asupra a două localități din provincia Pleiku, omorînd 52 de persoane și rănind alte 40.

Spre succese tot mai mari

(Urmare din pag. 1)

ce vor fi crescute de gospodăriile colective din raion.

Numărul stupilor a ajuns la sfîrșitul acestui an la peste 1.300. El va crește în 1963 cu încă circa 600. În raion aproape că nu există gospodărie colectivă care să nu aibă stupi.

Pentru realizarea de venituri bănești tot mai mari în anul viitor, gospodăriile colective din raionul Săveni și-au propus în planurile de producție pe 1963 să-și sporească contribuția la fondul central de produse agricole ale statului. Pentru a se bucura de toate avantajele acordate de stat unităților contractante — prețuri ferme, spor de preț la calitate, semințe de soi etc., ele și-au propus să valorifice prin vînzări către organizațiile comerciale de stat, circa 90 la sută din producția marfă vegetală și animală.

Ca și în anii trecuți, statul va continua să sprijine puternic gospodăriile colective pentru a-și dezvolta necontenit producția. Astfel, numai credite, unitățile din raionul Săveni vor primi, în anul viitor, 8.700.000 de lei. Acești bani vor fi destinați procurării materialelor de construcție, cumpărărilor de animale de producție, dezvoltării pisciculturii, procurării de utilaj pentru sectorul zootehnic și alimentărilor cu apă, executării unor lucrări de irigații.

Acestea sînt cîteva aspecte din problemele aflate în atenția colectiviștilor din raionul Săveni acum, în preajma definitivării planurilor de producție pentru anul viitor. Desigur că în fiecare unitate se pun spre rezolvare nenumărate probleme concrete, de amănunt, legate de stabilirea cifrelor de plan. Pentru a-i sprijini pe colectiviști în rezolvarea cît mai justă a tuturor acestor probleme, consiliul agricol raional, la indicația comitetului raional de partid, a asigurat repartizarea din timp a cadrelor tehnice din agricultura raionului la toate gospodăriile colective, astfel ca în scurt timp lucrările de pregătire a planului să poată fi definitivate.

Faptul esențial rămîne acela că toate măsurile preconizate au în vedere dezvoltarea necontenită a realizărilor gospodăriilor colective din raion, puternica lor consolidare economico-organizatorică.

„AGRICULTURA NOUĂ" Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii